

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 550

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 iulie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.023. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0047 Hunedoara Timișană.....	2
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 15 din 8 iunie 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	3–11
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
40. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 „Lista auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care îndeplinesc cerințele Protocolului de colaborare încheiat între Camera Auditorilor Financiari din România și Ministerul Fondurilor Europene privind organizarea și desfășurarea activității de audit financiar pentru fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori”, aprobată prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 5/2014	12–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0047 Hunedoara Timișană

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 109.468/AC din 6 aprilie 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont Adresa Agenției Naționale pentru Protecția Mediului nr. 1/2.097/MF din 6 iunie 2013, Decizia etapei de încadrare nr. 4.573 din 4 aprilie 2013, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Arad, avizele Ministerului Culturii nr. 2.197 din 11 iunie 2015 și 2.894 din 11 mai 2016, adresele Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 121.157 din 21 decembrie 2015 și 40.125 din 20 aprilie 2016, adresele Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 83.073/210.310/163.211 din 28 decembrie 2015 și 89.730/322.298 din 3 mai 2016, Adresa Direcției generale păduri nr. 28.084/ES din 31 martie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0047 Hunedoara Timișană, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0047 Hunedoara Timișană, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 1 iunie 2016.

Nr. 1.023.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 bis care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 15

din 8 iunie 2016

Dosar nr. 1.623/1/2016

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Cristina Rotaru Radu — judecător la Secția penală

Rodica Aida Popa — judecător la Secția penală

Geanina Cristina Arghir — judecător la Secția penală

Rodica Cosma — judecător la Secția penală

Marius Dan Foițoș — judecător la Secția penală

Francisca Maria Vasile — judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală

Mariana Ghena — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, prin Încheierea din 28 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.388/212/2015, prin care, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept, respectiv: *„Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 și în aplicarea art. 5 din Codul penal, în cazul unei operațiuni de contopire a unei pedepse aplicate în temeiul noului Cod penal, pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969, aflată în curs de judecată, cu o pedeapsă aplicată în temeiul noului Cod penal printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pentru o infracțiune concurentă săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969, se impune aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzută de legea penală în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire sau aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzută de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptelor.”*

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 27⁴ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Ioana Niculae, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Irina Kuglay.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 1.623/1/2016 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție Curtea de Apel Bacău, Curtea de

Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Cluj, care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate. Deopotrivă, a arătat că răspunsurile Curții de Apel Alba Iulia, Curții de Apel Iași, Curții de Apel Ploiești, Curții de Apel Suceava și Curții de Apel Târgu Mureș cuprind doar mențiunea neidentificării în jurisprudența acestora ori a instanțelor din circumscripție a unor hotărâri relevante pentru problema de drept ce face obiectul sesizării.

S-a mai arătat că la dosar au fost depuse hotărâri relevante în materie pronunțate de Curtea de Apel București, Curtea de Apel Constanța, Judecătoria Zărnești, Judecătoria Craiova, Judecătoria Constanța, Judecătoria Cornetu, Judecătoria Sectorului 2 București, Judecătoria Bolintin-Vale, Judecătoria Săveni, Judecătoria Babadag, Judecătoria Măcin, precum și hotărâri în care problema de drept — obiect al sesizării — nu a fost examinată explicit.

De asemenea, a precizat că, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală, raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți din cadrul facultăților de drept ale Universităților din București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Sibiu, Timișoara, precum și din cadrul Institutului de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu” al Academiei Române, cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, la dosar fiind transmis un singur punct de vedere de către domnul prof. dr. Viorel Pașca din cadrul Universității de Vest din Timișoara.

În continuare, a arătat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor care, la data de 18 mai 2016, a fost comunicat procurorului și părților (inculpatul P.I. și partea civilă S.C. G.F.R. — S.A.), potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, iar acestea nu au depus un punct de vedere cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

La data de 19 mai 2016, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus Adresa nr. 813/C2/980/III-5/2016, prin care s-a adus la cunoștință că în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul întrebării preliminare, fiind depuse și concluzii scrise, în sensul admiterii sesizării Curții de Apel Constanța, fără însă a se propune o soluție.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, constatând că nu sunt alte cereri sau excepții de formulat, a solicitat doamnei procuror Irina Kuglay să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept supusă dezbaterii în dosarul nr. 1.623/1/2016.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie în dosarul nr. 15.388/212/2015, arătând, pe de o parte, că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal nu sunt incidente în cauză, întrucât pluralitatea de infracțiuni cu care a fost investită instanța nu este din cele avute în vedere de textul de lege menționat, iar, pe de altă parte, că ceea ce se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție nu reprezintă în realitate o problemă de drept, ci aplicarea în concret a dispozițiilor legale mai favorabile în speța dedusă judecătii, împrejurare ce excedează competenței Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. Mai mult, a arătat că modul de aplicare a dispozițiilor art. 5 din Codul penal într-o situație dată a fost deja stabilit prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014.

Reprezentantul parchetului a apreciat că instanța care a sesizat Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală de la Înalta Curte de Casație și Justiție a identificat greșit problema dedusă judecătii, pornind de la premisa că încadrarea juridică este deja stabilită în cauză, determinarea legii penale mai favorabile fiind necesară doar în privința concursului de infracțiuni. În acest context, a precizat că obiectul judecătii îl reprezintă stabilirea încadrării juridice, care se realizează ținând seama de toate instituțiile incidente în mod global, tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni fiind doar unul dintre criteriile în baza cărora se stabilește, într-o cauză dată, legea penală mai favorabilă. Așadar, legea penală mai favorabilă nu trebuie aplicată cu ocazia determinării tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni, ci chiar la momentul stabilirii încadrării juridice a faptelor. Ca atare, tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni trebuie stabilit în funcție de legea determinată ca fiind mai favorabilă în mod global în cauza dată.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din 28 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.388/212/2015, Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 și în aplicarea art. 5 din Codul penal, în cazul unei operațiuni de contopire a unei pedepse aplicate în temeiul noului Cod penal, pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969, aflată în curs de judecată, cu o pedeapsă aplicată în temeiul noului Cod penal printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pentru o infracțiune concurentă săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969, se impune aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de legea penală în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire sau aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptelor.”

II. Expunerea succintă a cauzei și soluția propusă de instanța care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

II.1. Prin Rețizitoriu nr. 1.332/P/2013 din 2 iunie 2015 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului P.I., sub aspectul comiterii infracțiunii de furt calificat în formă continuată, prevăzută de art. 228 alin. (1) din Codul penal — art. 229 alin. (3) lit. f) din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 5 alin. (1) din Codul penal, reținându-se că, în perioada 23 decembrie 2011—24 februarie 2012, în baza unei rezoluții infracționale unice, acesta a sustras cabluri SCB de pe relația CF 817 Capu Midia—Năvodari, în scopul dezagolirii cablului de cupru din interior, pe care, ulterior, l-a vândut la diferite centre de colectare din municipiul Constanța contra unor sume de bani.

În urma parcurgerii procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii, constatând întemeiată acuzația penală, Judecătoria Constanța, prin Sentința penală nr. 1.403 din 24 noiembrie 2015, a dispus condamnarea inculpatului la o pedeapsă de 4 ani închisoare, în baza art. 228 alin. (1)—art. 229 alin. (3) lit. f) din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, art. 5 din Codul penal și art. 375 din Codul de procedură penală, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de furt calificat.

În baza art. 40 alin. (1) și art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, a fost contopită pedeapsa de 1 an închisoare aplicată inculpatului prin Sentința penală nr. 1.054 din 14 octombrie 2014 a Judecătoria Constanța, rămasă definitivă la data de 24 februarie 2015, cu pedeapsa de 4 ani închisoare stabilită prin prezenta sentință în pedeapsa cea mai grea de 4 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de 4 luni închisoare, inculpatul P.I. urmând a executa în total pedeapsa de 4 ani și 4 luni închisoare, în regim de detenție, potrivit art. 60 din Codul penal.

În baza art. 40 alin. (3) din Codul penal, s-a dedus din durata pedepsei aplicate perioada executată din pedeapsa de 1 an închisoare aplicată inculpatului prin Sentința penală nr. 1.054/2014 a Judecătoria Constanța, începând de la data de 3 martie 2015 la zi.

S-a dispus anularea Mandatului de executare a pedepsei închisorii nr. 1.803/2014 emis la 24 februarie 2015 și emiterea formelor noi de executare.

În baza art. 397 și art. 25 din Codul de procedură penală, a fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă S.C. G.F.R. — S.A. și a fost obligat inculpatul la plata sumei de 34.355,95 lei daune materiale către partea civilă.

În baza art. 274 din Codul de procedură penală, a fost obligat inculpatul la plata cheltuielilor judiciare către stat în sumă de 500 lei.

Împotriva acestei sentințe penale a declarat apel inculpatul, fără a-l motiva, pe rolul Curții de Apel Constanța constituindu-se dosarul penal cu nr. 15.388/212/2015.

În ședința publică din 24 martie 2016, Curtea de Apel Constanța a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, respectiv: *„Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 și în aplicarea art. 5 din Codul penal, în cazul unei operațiuni de contopire a unei pedepse aplicate în temeiul noului Cod penal, pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969, aflată în curs de judecată, cu o pedeapsă aplicată în temeiul Noului Cod penal printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pentru o infracțiune concurentă săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969, se impune aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de legea penală în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire sau aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii*

faptelor”, iar, prin Încheierea din 28 martie 2016, dată stabilită pentru deliberarea și pronunțarea asupra sesizării, această instanță a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

Astfel, s-a arătat că atât infracțiunea de furt calificat dedusă judecătii, cât și infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1)—art. 229 alin. (1) lit. d) din Codul penal, pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 1 an închisoare prin Sentința penală nr. 1.054/2014 a Judecătoriei Constanța, definitivă prin Decizia penală nr. 170/P din 24 februarie 2015 a Curții de Apel Constanța, au fost săvârșite sub imperiul Codului penal din 1969, prima infracțiune fiind comisă în intervalul decembrie 2011—februarie 2012, iar cea de-a doua la data de 22 ianuarie 2012.

Având în vedere că cele două fapte au primit încadrarea juridică din legea nouă, considerată mai favorabilă, s-a pus problema determinării legii penale mai favorabile sub aspectul tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni, inculpatului fiindu-i aplicate pedepse în temeiul Codului penal actual, dar prin două hotărâri judecătorești distincte. Astfel, existența concursului de infracțiuni decurge din săvârșirea infracțiunii deduse judecătii în intervalul decembrie 2011—februarie 2012, așadar mai înainte ca inculpatul să fi fost condamnat definitiv pentru săvârșirea celei de-a doua infracțiuni, faptele constituind obiectul unor cauze penale separate.

În această situație, s-a apreciat că operațiunea de contopire a pedepselor aplicate prin hotărârea penală anterioară și sentința penală apelată poate fi cea prevăzută de dispozițiile art. 39—40 din Codul penal, identificat ca lege penală mai favorabilă sub aspectul încadrării juridice a celor două fapte, sau aceea prevăzută de art. 34—36 din Codul penal din 1969, sub imperiul căruia concursul de infracțiuni s-a consumat și care instituie un tratament sancționator mai favorabil inculpatului. În mod evident, rezultatul operațiunii de contopire este unul diferit, de vreme ce legea penală nouă instituie un spor obligatoriu de pedeapsă, prin dispozițiile art. 39 alin. 1 lit. b) din Codul penal, pe când Codul penal din 1969, prin dispozițiile art. 34 alin. 1 lit. b), instituie un spor de pedeapsă facultativ.

În raport cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, instanța de apel a apreciat admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, întrucât este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în calea de atac a apelului; de lămurirea modului de rezolvare a problemei de drept în discuție depinde soluționarea în fond a laturii penale a cauzei, apelul inculpatului devoluând atât latura penală, cât și latura civilă, iar stabilirea tratamentului sancționator al concursului putând forma obiect de intervenție din partea instanței de control judiciar, care, în cadrul acestor limite, are obligația să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, potrivit art. 417 din Codul de procedură penală; problema de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii, iar asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe dispozițiile art. 471 alin. (1) din Codul de procedură penală sau printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

Din această ultimă perspectivă, Curtea a reținut că rezolvarea oferită unei alte probleme, prin Decizia nr. 29 din 19 noiembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2016, privește o situație diferită de cea dedusă judecătii, prin această ultimă decizie stabilindu-se că, în procedura de contopire a pedepsei prevăzută de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cadrul

operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicată în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub Codul penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului conform art. 5 din Codul penal.

S-a arătat că ceea ce diferențiază cele două ipoteze este tocmai faptul că, spre deosebire de situația avută în vedere prin decizia anterior menționată, în situația de speță, operațiunea de contopire a pedepselor, care s-a solicitat la instanța de fond și cu privire la care aceasta s-a pronunțat, are loc în cursul judecătii și nu în faza de executare, ambele pedepse fiind stabilite în temeiul Codului penal actual, dar cu privire la două infracțiuni săvârșite sub imperiul Codului penal din 1969.

Așa cum s-a arătat și în cuprinsul aceleiași decizii, aplicarea concretă a dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni aduce o schimbare cu privire la pedeapsa rezultantă, aceste norme, având caracterul unor norme de drept substanțial, potrivit criteriilor enunțate prin Decizia nr. 214 din 16 iunie 1997 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 8 septembrie 1997, făcând ca în cauză să devină incident principiul de drept *mitior lex*.

II.2. Punctele de vedere ale părților

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât ambele pedepse au fost aplicate inculpatului în temeiul Codului penal actual, astfel încât faptele, primind încadrarea juridică nouă, sunt supuse tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni din legea nouă.

Inculpatul, prin apărătorul desemnat din oficiu, a apreciat că se impune sesizarea instanței supreme întrucât chestiunea de drept pusă în discuție nu a primit încă o dezlegare, iar problema este similară celei analizate în cuprinsul Deciziei nr. 29 din 19 noiembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2016, fapt ce ar impune determinarea legii penale mai favorabile în temeiul art. 5 din Codul penal, infracțiunile ce intră în alcătuirea concursului fiind săvârșite sub legea veche și supuse succesiunii legii în timp.

II.3. Punctul de vedere al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie

Potrivit Încheierii de ședință din 28 martie 2016, dată stabilită pentru deliberarea și pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în cadrul completului de judecată nu a existat un punct de vedere comun asupra problemei de drept puse în discuție, fiind conturate două opinii, împărțășite de fiecare dintre cei doi membri ai completului.

Într-o primă opinie s-a arătat, în esență, că, dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, astfel cum s-a reținut prin Decizia nr. 29 din 19 noiembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2016, sunt aplicabile numai în situația în care cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, când tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni va fi, obligatoriu, cel prevăzut de art. 39 și 40 din Codul penal. Aceste dispoziții instituie însă o condiție imperativă impusă de lege și care nu este lăsată la aprecierea judecătorului, a cărei neîndeplinire face ca pluralității de infracțiuni să nu îi fie aplicabilă legea nouă atunci când niciuna dintre faptele din

structura pluralității nu a fost săvârșită sub noua codificare, cum este situația în speță.

S-a apreciat că prin aceasta nu se încalcă principiul aplicării globale a legii penale mai favorabile, consfințit prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, deoarece acest principiu presupune aplicarea întocmai a legii penale cu privire la faptele aflate în curs de judecată, așa cum o arată chiar art. 5 din Codul penal, în cazul operațiunii de contopire a pedepselor stabilite prin hotărâri judecătorești diferite realizându-se o judecată distinctă de aceea a faptelor concurente.

În egală măsură s-a apreciat că, recurgând la un asemenea mecanism, judecătorul nu se substituie legiuitorului, creând o nouă lege, prin combinarea unor norme din legile penale succesive, întrucât dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal reprezintă voința legiuitorului, împiedicându-l pe judecător să dea eficiență tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni atunci când faptele din structura pluralității s-au consumat integral sub legea veche.

De asemenea, împrejurarea că stabilirea încadrării juridice a faptei, potrivit legii penale mai favorabile, reprezintă o chestiune distinctă de aceea a stabilirii tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni este demonstrată și de recenta dezlegare în drept oferită prin Decizia nr. 7/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 5 aprilie 2016, prin care s-a statuat că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, în cazul pluralității de infracțiuni, constând în săvârșirea unor infracțiuni anterior datei de 1 februarie 2014, respectiv a unor infracțiuni comise după intrarea în vigoare a noului Cod penal, pentru infracțiunile săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 se va aplica legea penală mai favorabilă — identificată ca fiind legea veche sau legea nouă, iar pentru infracțiunile săvârșite sub imperiul legii penale noi, precum și pentru tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni se va aplica legea nouă, conform art. 3 din Codul penal și art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

În plus, s-a apreciat că, în rezolvarea acestei probleme de drept, nu se poate face abstracție de principiul previzibilității legii, așa cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, sporul obligatoriu de pedeapsă din legea nouă având caracterul unei sancțiuni pe care inculpatul nu o putea anticipa și care nu poate fi aplicat retroactiv, cu încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, în același sens fiind și dispozițiile art. 2 alin. (2) din Codul penal, care prevăd că nu se poate aplica o pedeapsă ori nu se poate lua o măsură educativă sau o măsură de siguranță dacă aceasta nu era prevăzută de legea penală la data când fapta a fost săvârșită. Or, de vreme ce sporul obligatoriu de o treime din pedeapsa ce nu se execută este impus judecătorului prin legea nouă, fără a fi lăsat la aprecierea sa, precum în legea veche, această sancțiune, distinctă de pedepsele aplicate infracțiunilor concurente, reprezintă o nouă pedeapsă, care, nefiind prevăzută de lege la data săvârșirii faptelor, nu poate fi aplicată în mod retroactiv.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, cu valoare de principiu, în cauzele *Puhk contra Estoniei*, *Welch contra Marii Britanii*, *G contra Franței*, *Kokkinakis contra Greciei* și altele, că supunerea unui condamnat la un regim mai sever decât cel care era în vigoare la data săvârșirii faptelor constituie o încălcare a prevederilor art. 7 din Convenție, care reglementează principiul *nulla poena sine lege*.

Potrivit celei de-a doua opinii, în ipoteza dedusă judecății, plecând de la încadrarea juridică a faptei potrivit noului Cod penal, operațiunea de contopire a pedepsei aplicate în cauză cu pedeapsa aplicată anterior printr-o altă hotărâre definitivă nu se poate realiza decât în condițiile prevăzute de art. 39 din Codul penal, fiind exclusă posibilitatea aplicării dispozițiilor art. 34 din Codul penal din 1969.

Astfel, dispozițiile art. 5 din Codul penal consacră principiul aplicării legii penale mai favorabile până la judecarea cauzei, principiu ce trebuie interpretat în lumina Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, prin care s-a decis că „dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile”, în considerentele acestuia dezvoltându-se motivele pentru care s-a apreciat în sensul necesității aplicării globale a legii penale mai favorabile, iar forța obligatorie ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta, astfel cum s-a decis prin Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1/1995, principiu reluat ulterior în numeroase decizii ale instanței de contencios constituțional.

Judecătorul a apreciat că rezolvarea problemei de drept ce face obiectul sesizării trebuie să pornească de la înțelesul principiului aplicării globale a legii penale mai favorabile, lege care trebuie determinată după analiza tuturor instituțiilor de drept penal incidente, plecând de la condițiile de incriminare, continuând cu tragerea la răspundere penală și sfârșind cu cele privind stabilirea pedepsei, în cauză prezentând interes dispozițiile referitoare la încadrarea juridică și limitele speciale de pedeapsă, pe de o parte, și dispozițiile privind stabilirea pedepsei în cazul concursului de infracțiuni, pe de altă parte. Așadar, în urma evaluării acestor criterii, determinarea legii penale mai favorabile trebuie să se realizeze în funcție de rezultatul final mai favorabil pentru inculpat.

S-a arătat totodată că, în cazul în care, în determinarea legii penale mai favorabile, se analizează exclusiv condițiile de incriminare, de tragere la răspundere penală și sancționare, dar nu și cele privind concursul de infracțiuni, în realitate se ajunge la o soluție de aplicare a legii penale pe instituții juridice, iar nu global, încălcându-se Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, prin combinarea prevederilor mai favorabile din legile penale succesive.

În plus, s-a precizat că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal nu prezintă interes în rezolvarea chestiunii de drept decât indirect, având în vedere interpretarea *per a contrario* a textului de lege.

Astfel, în considerentele Deciziei nr. 29 din 19 noiembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2016, s-a reținut, cu referire la interpretarea acestor dispoziții, că „*per a contrario*, în situația în care niciuna dintre infracțiunile concurente pentru care s-au aplicat pedepse individuale prin hotărâri definitive nu a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni va fi cel prevăzut de Codul penal anterior — care, în acest caz, este legea penală mai favorabilă condamnatului căruia i se stabilește în procedura reglementată de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală pentru prima dată pedeapsa rezultantă”. Această interpretare reținută de Curte are

în vedere ipoteza în care Codul penal anterior este reținut drept legea penală mai favorabilă, dar atunci când aceasta este stabilită ca fiind actualul Cod penal, concluzia ar trebui să fie aceea că tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni va fi cel prevăzut de Codul penal în vigoare, în considerarea aplicării globale a legii penale mai favorabile.

Suplimentar, interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor legale menționate conduce la concluzia că, atunci când niciuna din infracțiunile din structura pluralității nu a fost comisă sub legea nouă, aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni se determină în condițiile art. 5 din Codul penal, conform interpretării date de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014. Cu alte cuvinte, dacă în urma evaluării globale se apreciază că legea penală mai favorabilă este vechea reglementare, se vor aplica dispozițiile art. 34 din Codul penal din 1969, în caz contrar fiind aplicabile dispozițiile art. 39 din Codul penal.

În concluzie, în cea de-a doua opinie s-a apreciat că operațiunea de contopire a pedepselor nu se poate realiza decât în condițiile prevăzute de art. 39 din Codul penal, dat fiind faptul că, în speță, sancțiunea s-a stabilit în temeiul noului Cod penal, aplicarea dispozițiilor art. 34 din Codul penal din 1969 fiind posibilă numai în cazul în care și încadrarea juridică și pedeapsa ar fi stabilite în cauză potrivit vechii reglementări.

III. Opinia instanțelor judecătorești și jurisprudența națională relevantă

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Cluj, care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unor dintre instanțele arondate.

Răspunsurile Curții de Apel Alba Iulia, Curții de Apel Iași, Curții de Apel Ploiești, Curții de Apel Suceava (care a înaintat doar Sentința nr. 589 din 9 decembrie 2014, pronunțată de Judecătoria Săveni în Dosarul nr. 682/297/2014, definitivă prin neapelare) și Curții de Apel Târgu Mureș cuprind doar mențiunea neidentificării în jurisprudența acestora ori a instanțelor din circumscripție a unor hotărâri relevante pentru problema de drept ce face obiectul sesizării.

III.1. Într-o primă opinie, majoritară, exprimată de Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București (o parte dintre magistrați), Curtea de Apel Galați (o parte dintre magistrați), Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Timișoara (o parte dintre magistrați), Tribunalul Olt, Tribunalul Iași, Tribunalul Vaslui și instanțele arondate, Judecătoria Novaci, Judecătoria Balș, Judecătoria Rupea, Judecătoria Zărnești, Judecătoria Brașov, Judecătoria Constanța, Judecătoria Medgidia, Judecătoria Măcin, Judecătoria Oradea, Judecătoria Luduș, Judecătoria Reghin, s-a susținut că, în cauză, nu sunt incidente dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, întrucât niciuna dintre infracțiunile ce compun structura pluralității nu a fost comisă sub incidența legii noi și nici deciziile nr. 29/2015 și nr. 7/2016 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, care sunt aplicabile în faza de executare a pedepselor. S-a apreciat că, în speță, în primul rând, se impune identificarea corectă a legii penale mai favorabile, în raport cu dispozițiile

art. 5 din Codul penal și ale Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014, pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, trebuind avute în vedere condițiile de incriminare, cele de tragere la răspundere penală și criteriul pedepsei, aceasta urmând a fi aplicată și pentru tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni.

Ca atare, întrucât în cauză a fost identificată ca lege penală mai favorabilă legea nouă, încadrarea juridică a faptei și pedeapsa aplicată pentru infracțiunea săvârșită sub imperiul vechiului Cod penal fiind stabilită potrivit dispozițiilor noului Cod penal, acestea se aplică și pentru concursul de infracțiuni, respectându-se astfel atât principiul respectării autorității de lucru judecat a hotărârii definitive prin care a fost judecată infracțiunea concurentă cu cea în curs de judecată, cât și principiul aplicării legii penale mai favorabile în mod global, statuat prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014.

În sprijinul acestei opinii au fost înaintate Sentința nr. 589 din 9 decembrie 2014 a Judecătoriei Săveni (Dosar nr. 682/297/2014), definitivă prin neapelare, Sentința penală nr. 72 din 28 mai 2015, pronunțată de Judecătoria Babadag în Dosarul penal nr. 308/179/2015, Sentința penală nr. 43 din 23 iunie 2015, pronunțată de Judecătoria Măcin în Dosarul penal nr. 1.061/253/2013, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 267/P din 4 martie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Constanța în Dosarul nr. 1.061/253/2013, Sentința penală nr. 97 din 12 decembrie 2014, pronunțată de Judecătoria Măcin în Dosarul penal nr. 637/253/2014, Sentința penală nr. 272 din 17 decembrie 2014, pronunțată de Judecătoria Zărnești în Dosarul nr. 2.932/338/2012, Sentința penală nr. 1.344 din 6 aprilie 2016, pronunțată de Judecătoria Craiova în Dosarul nr. 4.061/215/2015, Decizia penală nr. 734/P din 7 noiembrie 2014, pronunțată de Curtea de Apel Constanța în Dosarul nr. 6.146/256/2013, Sentința penală nr. 57 din 25 ianuarie 2016, pronunțată de Judecătoria Constanța în Dosarul nr. 44.177/212/2014, Sentința penală nr. 137 din data de 5 mai 2015, pronunțată de Judecătoria Cornetu în Dosarul nr. 7.318/1.748/2014, Sentința penală nr. 129 din data de 13 martie 2015, pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București în Dosarul nr. 10.611/300/2014, Decizia penală nr. 1.103 din data de 15 septembrie 2015, pronunțată de Secția I penală a Curții de Apel București în Dosarul nr. 173/269/2015, Sentința penală nr. 149 din data de 24 noiembrie 2015, pronunțată de Judecătoria Bolintin-Vale în Dosarul nr. 2.746/192/2014*.

III.2. Într-o a doua opinie, minoritară, exprimată de magistrații Curții de Apel Pitești, Tribunalului Covasna, Judecătoriei Brăila, Judecătoriei Însurăței, Judecătoriei Odorheiu Secuiesc și Judecătoriei Toplița, s-a apreciat că, în problema de drept dedusă dezbaterii, se impune aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de legea penală în vigoare la data, respectiv datele săvârșirii infracțiunilor ce alcătuiesc pluralitatea, arătându-se că această soluție rezultă din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și din aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 5 din Codul penal. Nu a fost înaintată jurisprudență relevantă în susținerea acestei opinii.

III.3. Într-o a treia opinie, minoritară, exprimată de magistrații Tribunalului Brașov și Tribunalului Bihor și Judecătoriei Galați, s-a apreciat că, în speță, se impune aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de legea penală

în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire. Nu a fost înaintată jurisprudență relevantă în susținerea acestei opinii.

III.4. Potrivit unei alte opinii (exprimată de o parte dintre magistrații Curții de Apel București, de o parte dintre magistrații Curții de Apel Galați, Tribunalului Dolj și instanțelor arondate acestuia, Tribunalului Gorj) s-a apreciat că, în speță, trebuie aplicată legea penală mai favorabilă stabilită cu privire la tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni. În plus, Tribunalul Gorj a arătat că a i se aplica inculpatului, în mod automat, prevederile legii noi pentru tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni, în condițiile în care niciuna dintre aceste infracțiuni nu a fost comisă sub imperiul noii reglementări, constituie o retroactivitate a legii penale noi, permisă doar în măsura în care aceasta este mai favorabilă inculpatului, în caz contrar fiind încălcate prevederile art. 15 alin. (2) din Constituția României. Trebuie, de asemenea, avut în vedere faptul că prevederile legii noi nu erau previzibile pentru inculpat la momentul săvârșirii infracțiunilor și că întârzierea în judecata acestora, la momentul adecvat și în integralitate, nu poate să îi fie imputată acestuia. S-a arătat că, într-adevăr, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, legea penală mai favorabilă se analizează în ansamblu, cu privire la situația inculpatului, însă ipoteza prezentată exclude o astfel de aplicare a legii, ca urmare a puterii de lucru judecat a hotărârii de condamnare, rămasă definitivă, pentru una dintre infracțiunile din structura pluralității.

III.5. Opinii singulare au fost transmise de Tribunalul Maramureș, care a apreciat că problema de drept pusă în discuție a fost tranșată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în Decizia nr. 29 din 19 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2016, situațiile premisă fiind similare, vizând modalitatea de contopire a pedepselor aplicate pentru fapte comise anterior datei de 1 februarie 2014 (deci înainte de intrarea în vigoare a noului Cod penal), caz în care se impune determinarea legii penale mai favorabile inculpatului conform art. 5 din Codul penal, nefiind obligatorie aplicarea tratamentului specific concursului de infracțiuni la data efectuării operațiunii de contopire, și de Tribunalul Constanța (Sentința penală nr. 592 din 28 noiembrie 2014) care, pornind de la opinia majoritară în sensul aplicării art. 5 din Codul penal, a nuanțat-o, apreciind că, în speța de față, se impune contopirea pedepselor potrivit noii reglementări, însă, în situația în care unele infracțiuni sunt încadrate conform vechii codificări, iar celelalte potrivit noului Cod penal, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se realizează în conformitate cu legea penală în baza căreia s-a aplicat cea mai grea pedeapsă.

IV. Examenul jurisprudenței

IV.1. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

Prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

Instanța de contencios constituțional a statuat, în esență, că interpretarea care permite instanței, în determinarea legii penale mai favorabile, să combine dispozițiile din Codul penal din 1969 cu cele din actualul Cod penal contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor în stat, precum și ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare, viciul de

neconstituționalitate putând fi înlăturat doar prin interpretarea prevederilor art. 5 din Codul penal în sensul că legea penală mai favorabilă se aplică în ansamblul ei.

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 822 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2016, s-a dispus respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, arătându-se, în esență, că, în ipoteza reglementată de acest text de lege, în aplicarea pedepsei rezultante, nu se poate reține existența unei succesiuni de legi penale, momentul în raport cu care se apreciază aplicarea legii penale în timp fiind cel al realizării integrale, al definitivării concursului real de infracțiuni. În aceste condiții este obligatorie aplicarea legii noi tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni, nefiind obligatorie aplicarea legii noi atunci când toate faptele sunt comise sub legea veche, dar judecarea lor are loc sub legea nouă, în această din urmă ipoteză urmând a se face aplicarea celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014 (paragraful 16).

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 234 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 11 iunie 2015, s-a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, apreciindu-se că dispozițiile criticate, care prevăd tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă ulterior datei de 1 februarie 2014, nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată, aceasta având ca obiect săvârșirea în concurs ideal de către inculpat, anterior datei de 1 februarie 2014, a infracțiunilor de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, sub influența alcoolului, cu aplicarea dispozițiilor art. 33 lit. b) din Codul penal din 1969.

IV.2. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală

Prin Decizia nr. 29/2015 pronunțată la data de 19 noiembrie 2015 de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2016, s-a stabilit că, în procedura de modificare a pedepsei prevăzută de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cadrul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicată în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub Codul penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului conform art. 5 din Codul penal.

Prin Decizia nr. 7/2016 pronunțată la data de 2 martie 2016 de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 5 aprilie 2016, s-a stabilit că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, în cazul pluralității de infracțiuni constând în săvârșirea unor infracțiuni anterior datei de 1 februarie 2014, respectiv a unor infracțiuni comise după intrarea în vigoare a noului Cod penal, pentru infracțiunile săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 se va aplica legea penală mai favorabilă — identificată ca fiind legea veche sau legea nouă —, iar pentru infracțiunile săvârșite sub imperiul legii penale noi, precum și pentru tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni se va aplica

legea nouă, conform art. 3 din Codul penal și art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

IV.3. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

IV.4. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

În cauzele *Puhk contra Estoniei, Welch contra Regatului Unit, Mihai Toma împotriva României* și altele, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, cu valoare de principiu, că supunerea unui condamnat la un regim mai sever decât cel care era în vigoare la data săvârșirii faptelor constituie o încălcare a prevederilor art. 7 din Convenție, care reglementează principiul *nulla poena sine lege*, aplicarea retroactivă a legii penale, dacă ea ar produce efecte în detrimentul condamnatului, fiind interzisă.

V. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală, raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți din cadrul facultăților de drept ale universităților din București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Sibiu, Timișoara, precum și din cadrul Institutului de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu” al Academiei Române, cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, la dosar fiind transmis un singur punct de vedere.

Astfel, prof.dr. Viorel Pașca din cadrul Universității de Vest din Timișoara a transmis opinia acestei instituții, în sensul că cererea este inadmisibilă, întrucât ceea ce se solicită nu este o hotărâre de principiu care să soluționeze o chestiune de drept, ci o soluție de caz, problema pusă în discuție fiind soluționată anterior prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale numai în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, și prin Decizia nr. 8 din 21 ianuarie 2008 dată în recurs în interesul legii de Înalta Curte de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 22 decembrie 2008, prin care s-a stabilit că aplicarea simultană a prevederilor mai favorabile din legi penale succesive este exclusă, întrucât s-ar ajunge la crearea unei a treia legi, ceea ce reprezintă o legiferare din partea organului judiciar, operațiune interzisă de art. 61 din Constituția României, ce prevede că Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

În plus, prin Decizia nr. 5/2014 dată în rezolvarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 iunie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat în sensul că nu este permisă combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile cu privire la condițiile de existență și sancționare ale infracțiunii în formă continuată.

Totodată, s-a arătat că art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal este în concordanță cu prevederile Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, privind aplicarea unitară a legii noi sub care s-a comis ultimul act al pluralității de infracțiuni, și cu Decizia nr. 8 din 21 ianuarie 2008 dată în recursul în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 22 decembrie 2008, dispozițiile sale nevizând

aplicarea legii penale în situații tranzitorii, ci exprimând principiul activității legii penale, consacrat de art. 3 din Codul penal, ce reclamă aplicarea legii noi atât infracțiunilor comise după intrarea sa în vigoare, cât și tuturor situațiilor cu relevanța juridică născute sau finalizate în acest interval, cum este situația pluralității de infracțiuni care și-a desăvârșit configurația după 1 februarie 2014.

Ca atare, s-a apreciat că, în cazul unei operațiuni de contopire a unei pedepse aplicate în temeiul noului Cod penal, pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969, aflată în curs de judecată, cu o pedeapsă aplicată în temeiul noului Cod penal printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pentru o infracțiune concurrentă săvârșită tot sub imperiul Codului penal din 1969, nu se pot combina prevederile noului Cod penal privind pedepsele aplicate cu dispozițiile privind regimul sancționator al concursului prevăzut de vechiul Cod penal, sub imperiul căruia s-au comis infracțiunile, deoarece s-ar crea o *lex tertia*.

VI. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 813/C2/980/III-5/2016 din 19 mai 2016, a formulat concluzii scrise în sensul admiterii sesizării Curții de Apel Constanța, arătând că obiectul judecării îl reprezintă o infracțiune și pluralitatea în care aceasta se află într-o ipoteză de succesiuni de legi penale, ceea ce face ca aspectele susceptibile să ridice problema aplicării legii penale mai favorabile să fie reprezentate atât de infracțiunea dedusă judecării, condițiile de existență ale pluralității de infracțiuni/concurs, cât și de regimul sancționator al acesteia, în contextul Deciziei Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, identificarea legii penale mai favorabile neputându-se realiza decât în mod global. În consecință, s-a arătat că instanța trebuie să procedeze la un examen concret și global al aspectelor susceptibile de aplicare a legii penale mai favorabile pentru a identifica care dintre legile care s-au succedat are un asemenea caracter, însă s-a apreciat că instanța supremă, investită cu dezlegarea chestiunii de drept, nu se poate substitui instanței de trimitere în realizarea acestui examen concret pentru a decide efectiv care dintre legile succesive este mai favorabilă.

Cu ocazia dezbaterilor, însă, reprezentantul Ministerului Public a apreciat inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța, arătând, în esență, că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal nu sunt incidente în cauză și că nu se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție rezolvarea de principiu a unei chestiuni de drept, ci aplicarea în concret a dispozițiilor legale mai favorabile în speța dedusă judecării, împrejurare ce excedează competenței acesteia.

În urma comunicării raportului întocmit în temeiul art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, inculpatul P.I. și partea civilă SC G.F.R. — S.A. nu au formulat un punct de vedere scris privind chestiunile de drept supuse judecării, așa cum prevăd dispozițiile art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

VII. Dispoziții legale incidente

Codul penal (Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare)

Art. 3. Activitatea legii penale

Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare.

Art. 5. Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei

(1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă. [...]

Art. 39. Pedepșa principală în caz de concurs de infracțiuni

(1) În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează:

[...]

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite; [...]

Art. 40. Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente

(1) Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 39.

[...]

Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare

Art. 10

Tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.

Codul penal din 1969 (Legea nr. 15/1968, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare)

Art. 34. Pedepșa principală în caz de concurs de infracțiuni săvârșite de persoana fizică

În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, iar dintre acestea se aplică pedeapsa, după cum urmează:

[...]

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximumul ei special, iar când acest maxim nu este îndestulător, se poate adăuga un spor de până la 5 ani; [...]

Art. 36. Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente săvârșite de persoana fizică

Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 34 și 35. [...]

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor este în sensul că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală pentru admisibilitatea întrebării prealabile, întrucât soluționarea pe fond a cauzei nu depinde de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării. Astfel, s-a apreciat că nu există o problemă de interpretare a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal în aplicarea art. 5 din Codul penal, ci doar de stabilire a legii penale mai favorabile, aspect ce nu poate fi soluționat de către Înalta Curte de Casație și Justiție, deoarece aceasta ar însemna o soluționare pe fond a cauzei cu care a fost investită Curtea de Apel Constanța.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și

de familie, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

Se observă astfel că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea cumulativă a mai multor cerințe, respectiv: instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; soluționarea pe fond să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării; problema de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

Or, în speță nu este îndeplinită una din condițiile de admisibilitate, respectiv aceea ca de lămurirea sesizării să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

În acest sens se constată că, deși în cuprinsul dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală nu se menționează expres, cu ocazia verificării admisibilității sesizării trebuie analizată și existența unei veritabile chestiuni de drept, care să facă necesară o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Așadar, este necesar ca sesizarea să tindă la obținerea unei interpretări *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței (Decizia nr. 14 din 12 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iunie 2015).

Din această perspectivă, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că problema cu care Curtea de Apel Constanța a investit-o este o falsă chestiune de drept, această instanță solicitând interpretarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, în aplicarea art. 5 din Codul penal, deși acestea nu sunt incidente în cauză, dat fiind că ipotezele de la care pleacă textul de lege nu se regăsesc în speța analizată.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, „*tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă*”. Titularul sesizării este investit cu apelul declarat într-o cauză în care prima instanță, Judecătoria Constanța, l-a condamnat pe inculpat în baza dispozițiilor noului Cod penal pentru o infracțiune de furt comisă sub regimul legii vechi, constatând că acesta mai fusese anterior condamnat printr-o sentință penală a aceleiași judecătoria, rămasă definitivă la 24 februarie 2015, sentință în care au fost, de asemenea, aplicate dispozițiile noii codificări, considerate mai favorabile, deși fapta se săvârșise sub imperiul vechii

reglementări. Așadar, niciuna din faptele ce formează pluralitatea, nici cea definitiv judecată și nici cea dedusă judecării în cauza aflată pe rolul Curții de Apel Constanța nu a fost săvârșită sub imperiul legii noi, astfel cum cere textul de lege menționat.

Pe de altă parte, Curtea de Apel Constanța pune problema stabilirii legii aplicabile tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni în speța dedusă judecării (noul Cod penal sau Codul penal din 1969), pornind de la ipoteza că legea penală mai favorabilă pentru infracțiunea dedusă judecării (cea de furt) este legea penală nouă.

Or, potrivit Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, prin care s-a arătat că „dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile”, legea penală mai favorabilă într-o cauză trebuie determinată după analiza tuturor instituțiilor de drept penal incidente, plecând de la condițiile de incriminare, continuând cu tragerea la răspundere penală și sfârșind cu cele privind stabilirea pedepsei. Așadar, stabilirea legii penale mai favorabile trebuie să țină cont atât de limitele de pedeapsă pentru infracțiunea sau infracțiunile deduse judecării, cât și de regimul sancționator al concursului de infracțiuni, chiar în condițiile în care concursul nu este determinat de fapte penale ce sunt deduse judecării în aceeași cauză.

În consecință, chiar dacă pentru una din infracțiunile ce face obiectul concursului s-a stabilit o lege penală mai favorabilă și s-a aplicat o pedeapsă printr-o hotărâre anterioară rămasă definitivă, aceasta nu are relevanță pentru stabilirea globală a legii penale mai favorabile în prezenta cauză. Analiza legii penale mai favorabile trebuie realizată în cauza dedusă judecării, ca atare, ea trebuie să vizeze instituțiile incidente în respectiva cauză (stabilirea unei pedepse pentru infracțiunea

dedusă judecării și regimul sancționator al concursului de infracțiuni), altfel s-ar încălca dispozițiile Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, care impun o analiză globală a legii penale mai favorabile, fără combinarea prevederilor din legi penale succesive. Aceasta însă nu înseamnă, așa cum au concluzionat unele instanțe, că, în mod automat, concursului de infracțiuni din speță trebuie să îi fie aplicat tratamentul sancționator prevăzut de noul Cod penal pentru că încadrarea juridică a infracțiunii deduse judecării a fost făcută în baza acestui cod. Instanța investită cu soluționarea apelului inculpatului trebuie să facă o analiză a întregii cauze deduse judecării (în care trebuie să aibă în vedere și obligativitatea aplicării dispozițiilor privind concursul de infracțiuni), și nu să stabilească mai întâi legea penală mai favorabilă pentru infracțiunea din speță, iar apoi să încerce să detecteze textul de lege aplicabil concursului de infracțiuni.

Se constată astfel că problema cu care a fost sesizată Înalta Curte nu este o veritabilă chestiune de drept, deoarece în cauză nu există o neclaritate în interpretarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și în aplicarea art. 5 din Codul penal, ci o problemă de stabilire a legii penale mai favorabile într-o speță dată, aspect care este atributul exclusiv al judecătorului/completului de judecată investit cu soluționarea Dosarului nr. 15.388/212/2015 și excedează competenței Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, căruia, potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, nu îi este permis să antameze fondul cauzei.

Prin urmare, inexistența chestiunii de drept care să reclame o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție determină respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 475 și 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie prin Încheierea din 28 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.388/212/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea în principiu a problemei de drept, respectiv:

„Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 și în aplicarea art. 5 din Codul penal, în cazul unei operațiuni de contopire a unei pedepse aplicate în temeiul Noului Cod penal, pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969, aflată în curs de judecată, cu o pedeapsă aplicată în temeiul noului Cod penal printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pentru o infracțiune concurentă săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969, se impune aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de legea penală în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire sau aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptelor.”

Pronunțată în ședință publică astăzi, 8 iunie 2016.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE

A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,

Ioana Niculae

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea anexei nr. 2
„Lista auditorilor financiari, persoane fizice și juridice,
care îndeplinesc cerințele Protocolului de colaborare
încheiat între Camera Auditorilor Financiari din România
și Ministerul Fondurilor Europene privind organizarea
și desfășurarea activității de audit financiar
pentru fonduri europene și alte fonduri nerambursabile
de la alți donatori”, aprobată prin Hotărârea Consiliului
Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 5/2014**

Având în vedere prevederile:

- art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;
- art. 4—6 din Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 51/2015 privind modalitatea de adoptare a hotărârilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 11 iulie 2016, **h o t ă r ă ș t e**:

Art. I. — Anexa nr. 2 „Lista auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care îndeplinesc cerințele Protocolului de colaborare încheiat între Camera Auditorilor Financiari din România și Ministerul Fondurilor Europene privind organizarea și desfășurarea activității de audit financiar pentru fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori”, aprobată prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 5/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Departamentul servicii pentru membri va îndeplini prevederile prezentei hotărâri.

Art. III. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Gabriel Radu

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI
la Lista auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care îndeplinesc cerințele Protocolului de colaborare
între Camera Auditorilor Financiari din România și Ministerul Fondurilor Europene privind organizarea și desfășurarea
activității de audit financiar pentru fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori

1. Persoane juridice (înscrise în perioada 11.03.2016—11.07.2016)

Nr. crt.	Denumirea societății	CUI — Registrul comerțului	Nr. autorizație CAFRI/an	Reprezentant legal	Adresa sediului social	Județul	Nr. telefon	Nr. fax	Adresă e-mail	Auditori financiari/angajați, asociați, acționari, administratori care pot audita, în numele firmei, proiecte finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori		
										Nume	Prenume	Nr. carnet auditor financiar/an
1	AUDIT SMART BUSINESS S.R.L.	29198594	1085/2011	IVĂNESCU MARIA	STR. VLAD JUDEȚU NR. 4, BL. V13, SC. A, ET. 1, AP. 18, SECTOR 3, BUCUREȘTI	BUCUREȘTI	0213345044	0213345044	maria.ivanescu@auditsb.ro	IVĂNESCU MARIA	2381/2007	563/04.03.2014
2	ICONTEPERT SERV S.R.L.	26215534	1293/2016	ICONARU I. RADU	STR. GEORGE ENESCU NR. 56, BL. B25, SC. 1, ET. 3, AP. 15, BRĂILA	BRĂILA	0723834534		icontexpertserv@yahoo.com	ICONARU I. RADU	3084/2009	311/18.02.2014
3	AUDIT EXPERT VERO S.R.L.	35352182	1305/2016	DUMITRICĂ VERONICA	STR. SG. DUMITRU PENE NR. 5, BL. J51, SC. 1, AP. 3, CAM. 1, SECTOR 3, BUCUREȘTI	BUCUREȘTI	0745028862		veronica.dumitrica@auditexp.ro	DUMITRICĂ VERONICA	1967/2007	826/17.09.2014
4	TED EXPERT S.R.L.	16041988	1293/2016	MARCAN DIONISIE	ALEEA SATURN NR. 7, BL. E14, SC. A, ET. 2, AP. 9, SUCEAVA	SUCEAVA	0330804188	0330811566	office@tedexpert.ro	MARCAN DIONISIE	2715/2009	862/17.09.2014
5	COREVCAM S.R.L.	12746447	932/2009	BĂLAU GHEORGHE	STR. GHEORGHE DONICIN NR. 1 BIS, BIROUL NR. 14, BACĂU	BACĂU	0744609536	0234515250	office@corevcam.ro	BĂLAU GHEORGHE	1675/2006	453/04.03.2014
6	COUNTEXP S.R.L.	14470223	1219/2014	BOABĂ ECATERINA	STR. C.D. FORTUNESCU NR. 15B, CORP C1, CAMERELE 12—13, ET. PARTER, CRAIOVA	DOLJ	0351401551		countexpgroup@gmail.com	BOABĂ ECATERINA	2644/2008	463/04.03.2014
7	GALF CONAUDIT S.R.L.	34984270	1267/2015	TANVUIA DOMINICA	STR. BABADAG NR. 10, CAMERA 7, BL.4, SC. B. ET. 4, AP. 13, TULCEA	TULCEA	0744376941		domnica.tanvuia@yahoo.com	TANVUIA DOMINICA	3047/2009	722/04.03.2014

2. Persoane fizice (înscrise în perioada 11.03.2016—11.07.2016)

Nr. crt.	Nume	Prenume	Nr. carnet auditor financiar/an	Nr. dată certificat absolvire FE	Adresa de domiciliu	Județul	Nr. telefon	Nr. fax	Adresă e-mail
1	PARPARIȚĂ	FELICIA	3330/2010	1067/31.03.2015	STR. BĂIȚA NR. 12, SC. 2, ET. 4, AP. 25, CLUJ-NAPOCA	CLUJ	0264449464		felicia.parparita@gmail.com
2	BOABĂ	ECATERINA	2644/2008	463/04.03.2014	STR. PĂLȚINIȘ NR. 108, CRAIOVA	DOLJ	0744621718		boaba_ecaterina@yahoo.com
3	BĂLĂU	GHEORGHE	1675/2006	453/04.03.2014	STR. 1 MAI NR. 1, BL. 1, SC. A, ET. 2, AP. 5, BACĂU	BACĂU	0744609536	0234515250	office@corevcam.ro
4	PILICĂ	MARIAN CLAUDIU	2654/2008	1077/31.03.2015	BD. BUCUREȘTI NR. 18, BL. 3E, SC. A, ET. 2, AP. 9, PLOIEȘTI	PRAHOVA	0724663889		claplica@yahoo.com
5	FĂȚĂCEAN	GHEORGHE	3644/2010	525/04.03.2014	STR. AUREL CIUPE NR. 7C, AP. 1, CLUJ-NAPOCA	CLUJ	0744695331		gfatacean2006@yahoo.com

3. Alte modificări la Lista persoanelor juridice care pot audita fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori conform Protocolului încheiat între Ministerul Fondurilor Europene (MFE) și Camera Auditorilor Financiari din România (CAFR) (intervenite în perioada 11.03.2016—11.07.2016)

Nr. crt.	Denumirea societății	CUI — Registrul comerțului	Nr. autorizație CAFR/an	Reprezentant legal	Adresa sediului social	Județul	Nr. telefon	Nr. fax	Adresă e-mail	Auditorii financiari/contabili, asociați, acționari, administratori care pot audita, în numele firmei, proiecte finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori			
										Nume	Prenume	Nr. carnet auditor financiar/an	Nr. certificat absolvire FE/data
1	EVIDEXPERT S.R.L.	13747262	1035/2011	MOISE LUMINIȚA ELENA	STR. BRĂILEI NR. 157, BL. A7, SC. 1, ET. 2, AP. 63, GALAȚI	GALAȚI	0741074470	0236435970	evidexpert@yahoo.com	MOISE	LUMINIȚA ELENA	3396/2010	600/04.03.2014
2	AZX EVALXPERT AUDIT S.R.L.	24809018	917/2009	BĂLAN PAULINA	SAT BOTOROGI NR. 108A, CAMERA NR. 1, DĂNEȘTI	GORJ	0722358821		puica_audit@yahoo.com	BĂLAN	PAULINA	2827/2009	988/31.03.2015
3	ACE - CONSULT S.R.L.	14469555	523/2004	FRÂNCU CONSTANTIN	CALEA DUMBRĂVII NR. 143, SIBIU	SIBIU	0722277722		constantin.francu@yahoo.com	FRÂNCU	CONSTANTIN	964/2001	290/18.02.2014
4	MS CONSULTING S.R.L.	16920719	1137/2012	SPINEI MARIA	STR. TUDOR VLADIMIRESCU NR. 61, AP. 3, TÂRGU MUREȘ	MUREȘ	0722300844		mscons_office@yahoo.com	SPINEI	MARIA	3073/2009	191/04.02.2014
5	ECONOMIC CONFORT S.R.L.	24603270	1186/2013	CIOBANU MIHAELA CRISTINA	CALEA GRIVIȚEI NR. 95-97, ET. 1 ȘI MANSARDĂ, SECTOR 1, BUCUREȘTI	BUCUREȘTI	0213107972	0213107973	mihaela@ec-confort.ro	CIOBANU	MIHAELA CRISTINA	4065/2011	491/04.03.2014
6	QUATTRO PLUS CONTAB S.R.L.	18388240	877/2009	FEDELEȘ ELENA	STR. TÂRNĂVENI NR. 5, PARTER, CAMERA 1, SECTOR 1, BUCUREȘTI	BUCUREȘTI	0722304234		qttrcontab@gmail.com	FEDELEȘ	ELENA	2790/2009	289/18.02.2014
7	COSTI AUDIT EVALUARI S.R.L.	24359380	844/2008	COSTI BOBY	STR. ADAM M. GUTTENBRUNN NR. 187, ARAD	ARAD	0257289818	0257285188	bobycosti@gmail.com	COSTI	BOBY	189/2001	264/18.02.2014
8	EXPERT CONSULTING S.R.L.	12850170	85/2001	BRAȘOVEANU EMILIA	STR. DĂRMĂNEȘTI NR. 34, BLOC B18, SCARA B, ETAJ P, AP. 21, PIATRA-NEAMȚ	NEAMȚ	0742123612	0233226224	expert.consulting@yahoo.com	BRAȘOVEANU	EMILIA	106/2001	782/17.09.2014
9	METODEC MANAGEMENT S.R.L.	29819667	1103/2012	CIRSTEI VIRGILIU ALEXANDRU	SAT SMEURA, ALEEA SMEURA NR. 8, COMUNA MOȘOIA	ARGEȘ	0731999026		virgiliu.cirstei@yahoo.ro	CIRSTEI	VIRGILIU ALEXANDRU	3079/2009	800/17.09.2014
									adriana.cirstei@yahoo.com	CIRSTEI	ADRIANA	3080/2009	801/17.09.2014

4. Persoane juridice care au fost radiate din Lista persoanelor juridice care pot audita fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, care nu mai îndeplinesc cerințele Protocolului încheiat între Ministerul Fondurilor Europene (MFE) și Camera Auditorilor Financiari din România (CAFR), în perioada 11.03.2016—11.07.2016

Nr. crt.	Denumirea societății	CUI — Registrul comerțului	Nr. autorizație CAFR/an	Reprezentant legal	Adresa sediului social	Județul	Nr. telefon	Nr. fax	Adresă e-mail	Auditorii financiari/contabili, asociați, acționari, administratori care pot audita, în numele firmei, proiecte finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori			
										Nume	Prenume	Nr. carnet auditor financiar/an	Nr. certificat absolvire FE/data
1	SYSCONT CONSULTING S.R.L.	13878500	1067/2011	MOISE PETRUȚA GABRIELA	STR. VINTILĂ MIHĂILESCU NR. 8, BL. 78, SC. B, ET. 1, AP. 62, SECTOR 6, BUCUREȘTI	BUCUREȘTI	0723218111	0212216820	gabriela.moise@systcontconsulting.ro	MOISE	PETRUȚA GABRIELA	3896/2011	601/04.03.2014
2	A.G. — ACCOUNTING & GLOBAL TAX S.R.L.	24362342	1185/2013	PAPADATU EDUARD CRISTIAN	INTRAREA ȘCOALA HERĂȘTRĂU NR. 1C, CORP A, CAMERA 7, ET. 2, SECTOR 1, BUCUREȘTI	BUCUREȘTI	0213194466	0213194803	office@agtax.eu	PAPADATU	EDUARD CRISTIAN	4803/2014	903/17.09.2014

3	FINEXPERT GRUP S.R.L.	16550400	1129/2012	NICOLAS LENUȚA ANIȘOARA	STR. LUPENI NR. 1 BIS, ET. P, AP. 3, FOCȘANI	VRANCEA	0237223953 0744398573	0237223953	finexpertgrup@yahoo.com	ULEANU OANCEA	LAURA AURICA	3028/2009	971/17.09.2014
4	DBF EXPERT AUDIT S.R.L.	34630736	1262/2015	MANOLESCU FLORIN	BD. DUNĂREA NR. 21, BL. H3, SC. 3, ET. 3, AP. 50, GALAȚI	GALAȚI	0744516801	0336815341	fmanolescu@gmail.com	MANOLESCU	FLORIN	4530/2013	331/18.02.2014
5	ECONSULTING S.R.L.	12097730	1151/2013	NEGOESCU GHEORGHE	STR. PORTULUI NR. 47, BL. JIUL, SC. 1, ET. 1, AP. 4, GALAȚI	GALAȚI	0236472270, 0723628182	0236472270	negoescugl@yahoo.com	NEGOESCU	GHEORGHE	1911/2007	6177/04.03.2014
6	AFICONTA S.R.L.	29887602	1158/2013	COSMIUC ANIȘOARA	STR. EGALITĂȚII NR. 5, BL. COCOR 3, SC. 3, AP. 26, GALAȚI	GALAȚI	0751855214		aficontast@yahoo.com	COSMIUC	ANIȘOARA	1992/2007	501/04.03.2014
7	EUROCONT EXPERT S.R.L.	14995274	667/2006	CHIRIȚĂ MARIANA	STR. COVASNA NR. 16, BL. F18, SC. 2, ET. 3, AP. 26, CAMERA 7, SECTOR 4, BUCUREȘTI	BUCUREȘTI	0722692783, 0757074554, 0213138673	0213138673	dumitru.stana71@gmail.com	STANA	DUMITRU	2047/2007	951/17.09.2014
8	ALFA CONT AUDIT S.R.L.	29297113	1100/2012	IONIȚĂ ELEONORA	STR. PRELUNGIREA GHENGEA NR. 45, BL. C1, SC. B, ET. 2, AP. 62, BRAGADIRU	ILFOV	0722217039		eleonora.ionita@gmail.com	IONIȚĂ	ELEONORA	3262/2009	1042/31.03.2015
9	CONTAMASTER S.R.L.	13087140	130/2002	MOLDOVAN LIDIA	STR. ALEXANDRU VAIDA VOEVOD NR. 14, AP. 1, CLUJ-NAPOCA	CLUJ	0264411317	0264411317	contamaster@upcomail.ro	MOLDOVAN	MIHAELA NATALIA	4290/2012	602/04.03.2014
10	PRIMA EXPERT S.R.L.	15539608	84/12008	GLIGA SANDA MARIA	ALEEA CARPAȚI NR. 1, AP. 6, TÂRGU MUREȘ	MUREȘ	0265210196	0265210196	gliga.sanda@gmail.com	GLIGA	SANDA MARIA	2547/2008	545/04.03.2014

5. Persoane fizice care au fost radiate din Lista persoanelor fizice care pot audita fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, care nu mai îndeplinesc cerințele Protocolului încheiat între Ministerul Fondurilor Europene (MFE) și Camera Auditorilor Financiari din România (CAFR) (în perioada 11.03.2016—11.07.2016)

Nr. crt.	Nume	Prenume	Nr. carnet auditor financiar/an	Nr./Data certificat absolviere FE	Adresa de domiciliu	Județul	Nr. telefon	Nr. fax	Adresa e-mail
1	CISMARU	ELENA	3451/2010	492/04.03.2014	STR. GRIGORE TOCILESCU NR. 2, PLOIEȘTI	PRAHOVA	0728878298	0344110097	elenacismaru55@gmail.com
2	OLARU	CAMELIA	4488/2013	899/17.09.2014	STR. BRĂILEI NR. 197, BL. A1, SC. 2, ET. 8, AP. 90, GALAȚI	GALAȚI	0740058508		ndlccamelia@yahoo.com
3	POPA	ELENA	2080/2007	915/17.09.2014	STR. ROMAN VODĂ NR. 7, BL. N3, SC. B3, ET. 3, AP. 14, IAȘI	IAȘI	0741102173	0232457046	elencot@yahoo.com
4	GORGHIU	GEORGETA	4235/2012	114/04.02.2014	STR. COPĂCEȘTI NR. 23, ADJUD	VRANCEA	0744699661		audit_finans@yahoo.com
5	BERHECI	MARILENA	4549/2013	60/04.02.2014	STR. CÂMPULUI NR. 16, FOCȘANI	VRANCEA	0722229243	0237222242	marilena@eexpert.ro
6	MANOLESCU	FLORIN	4536/2013	331/18.02.2014	BD. DUNĂREA NR. 21, BL. H3, SC. 3, ET. 3, AP. 50, GALAȚI	GALAȚI	0744516801	0336815341	fmanolescu@yahoo.com
7	BASALIC	DOCHIȚA DOINA	4683/2014	771/17.09.2014	STR. BRĂILEI NR. 234, BL. E5, SC. 1, ET. 1, AP. 5, GALAȚI	GALAȚI	0745305660		cabinetauditorg@yahoo.com
8	PASTOR	RALUCA	4529/2013	642/04.03.2014	SAT. MOCIRA, ALEEA MOCIREI NR. 7C, COMUNA RECEA	MARAMUREȘ	0722680311		raluca.pastor@yahoo.com
9	OANCEA	ELENA ALINA	4530/2013	631/04.03.2014	BD. BRĂILEI NR. 42, BL. 42, ET. 2, AP. 8, FOCȘANI	VRANCEA	0744687373		alinasacu@gmail.com
10	ȘIULEAN	DANA ADRIANA	4661/2014	944/17.09.2014	STR. BOBĂLINEI NR. 12A, AP. 1, LUGOJ	TIMIȘ	0724228720	0256359279	ls.conexpert@yahoo.com
11	LANG	EVA	4542/2013	568/04.03.2014	STR. IUGOSLAVIEI NR.71, SC. 1, ET. 1, AP.3, CLUJ-NAPOCA	CLUJ	0741228686		langeva.2324@gmail.com
12	BAHRIM	DANIELA	3593/2010	451/04.03.2014	STR. M. EMINESCU NR.59, TÂRGU MUREȘ	MUREȘ	0265266094	0265266094	daniela.bahrim@euroacord.ro
13	ANTON	CARMEN	4630/2014	761/17.09.2014	STR. LATINĂ NR. 3, PLOIEȘTI	PRAHOVA	0744481618		carmen_anton16@yahoo.com

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

